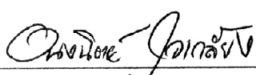

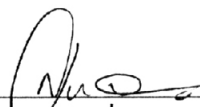
อนงนิตย์ ใจเกลี้ยง 2551: การยอมรับเทคโนโลยีการผลิตและการใช้ประโยชน์จากหญ้าแพงโกล่าของ
เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์เคี้ยวเอื้องในอำเภอนองเสือ จังหวัดปทุมธานี ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
(ส่งเสริมการเกษตร) สาขาส่งเสริมการเกษตร ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพัตรา ศรีสุวรรณ, กศ.ค. 175 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ข้อมูลสภาพพื้นฐานส่วนบุคคล สภาพทางการเกษตร และ
การเปิดรับข่าวสารทางการเกษตร 2) การยอมรับเทคโนโลยีการผลิตและการใช้ประโยชน์จากหญ้าแพงโกล่า
3) เปรียบเทียบการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตและการใช้ประโยชน์จากหญ้าแพงโกล่า ตามสภาพพื้นฐานส่วน
บุคคล สภาพทางการเกษตร และการเปิดรับข่าวสารทางการเกษตรที่แตกต่างกัน 4) ปัญหาและข้อเสนอแนะ
จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 69 คน ที่ผ่านการฝึกอบรมเกี่ยวกับเทคโนโลยีการผลิตและการใช้ประโยชน์จากหญ้า
แพงโกล่าในวันที่ 9 ตุลาคม 2550 เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก สถิติที่ใช้ใน
การวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติ t-test สถิติ F-test วิเคราะห์
ความแปรปรวน และทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธี LSD

ผลการวิจัยพบว่า 1) เกษตรกรมีอายุเฉลี่ย 50.26 ปี จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 มีอาชีพหลัก
ทำสวนและทำนา เลี้ยงสัตว์เคี้ยวเอื้องเป็นอาชีพเสริม ส่วนใหญ่เช่าที่เพื่อทำการเกษตร ขนาดพื้นที่ทำการเกษตร
เฉลี่ย 19.44 ไร่ และมีสภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นร่องสวน เกษตรกรมีประสบการณ์ในการเลี้ยงสัตว์เคี้ยวเอื้อง
เฉลี่ย 1.7 ปี ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกกลุ่มผู้เลี้ยงสัตว์ และมีแรงงานที่ใช้ในการเลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่จำนวน 1 คน
สัตว์เคี้ยวเอื้องที่เลี้ยงคือ โคเนื้อ และกระบือ จำนวนสัตว์ที่เลี้ยงโดยเฉลี่ย 18 ตัว และมีรายได้เฉลี่ย 141,684 บาท/
ปี เกษตรกรเปิดรับสื่อบุคคลจากเจ้าหน้าที่/นักวิชาการมากที่สุด สื่อกิจกรรมเปิดรับจากการอบรมมากที่สุด และ
สื่อมวลชนเปิดรับจากสื่อสิ่งพิมพ์มากที่สุด 2) เกษตรกร ส่วนใหญ่มีการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตและการใช้
ประโยชน์จากหญ้าแพงโกล่าโดยรวมอยู่ในขั้นสนใจ และในรายด้านพบว่า ด้านการยอมรับเทคโนโลยีการผลิต
หญ้าแพงโกล่าและด้านการใช้ประโยชน์จากหญ้าแพงโกล่าอยู่ในระดับสนใจเช่นกัน 3) เปรียบเทียบการยอมรับ
เทคโนโลยี พบว่า เกษตรกรที่มี อายุ และรายได้แตกต่างกัน มีการยอมรับเทคโนโลยีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วน ประสบการณ์ในการเลี้ยงสัตว์ การเป็นสมาชิกกลุ่ม จำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงสัตว์
ชนิดสัตว์ที่เลี้ยง จำนวนสัตว์ที่เลี้ยง การเปิดรับสื่อบุคคล สื่อกิจกรรมและสื่อมวลชนแตกต่างกัน มีระดับการ
ยอมรับเทคโนโลยีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 4) ปัญหาที่พบ ด้านเงินทุน เกษตรกรไม่มี
ทุนเตรียมพื้นที่ปลูก และทุนซื้อท่อนพันธุ์หญ้า ด้านแรงงาน เกษตรกรส่วนใหญ่เลี้ยงสัตว์เพียงคนเดียว จึงมี
แรงงานไม่เพียงพอ ด้านพื้นที่เพาะปลูก เกษตรกรมีพื้นที่ไม่เพียงพอต่อการเพาะปลูก และข้อเสนอแนะ ได้แก่
ควรมีการสนับสนุนท่อนพันธุ์หญ้าแก่เกษตรกรเพิ่มขึ้น และแปลงสาธิต ควรตั้งอยู่ในพื้นที่ที่เดินทางได้อย่าง
สะดวกและทั่วถึง

ลายมือชื่อนิต

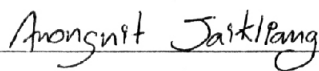
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

28 / 05 / 51

Anongnit Jaiklang 2008 : Adoption of Technology for Pangola Production and Utilization among Ruminant Farmers in Nong Sua District, Pathum Thani Province. Master of Science (Agricultural Extension), Major Field: Agricultural Extension, Department of Agricultural Extension and Communication. Thesis Advisor : Assistant Professor Supattra Srisuwan, Ed.D. 175 pages.

The objectives of this research were: 1) to define the background and selective exposure of ruminant farmers; 2) to determine the level of technology adoption on pangola production and utilization; 3) to compare the level of technology acceptance of ruminant farmers in relation to their background and selective exposure of ruminant farmers; 4) to find problems and suggestion of farmers on pangola production and utilization. The total 69 ruminant farmers whose had trained in Pangola production and utilization training course on 9th October 2007 were the purposive sample. The interview schedules and in-depth interview were conducted. Statistical analysis used for interpretation were; percentage, arithmetic means, standard deviation, t-test, F-test (One way ANOVA), and Least Significant Difference (LSD)

The result revealed that; 1) the average age of ruminant farmers was 50.26 years and obtained four years of primary education. The major career were gardeners and rice paddy farmers and minor career was ruminant farmers. The average farm size was 19.44 Rais with raised-beds farming. The ruminant farmers had average experience of 1.7 years and be a member of animal raising group. The only 1 labor used for take care of ruminant especially beef cattle or buffalos with the average 18 heads. The average annual income was 141,684 baht/year. The media exposures of agricultural information were mostly from professional officials, training and printed matters. 2) the adoption stages found that the technology of pangola production and utilization were at interested stage. 3) Testing the adoption of the technology found that the farmers with different age and income had shown significantly different in technology adoption at 0.05 level but the animal raising experience, group member, number of labors, kinds of animal, number of animal heads, exposure to people media, mass media and activity participation found highly significance in adoption of technology at 0.01 level. 4) Problems found; farmers lack of capital for land preparation and shortage of plant materials for planting, lack for labors of animal raising and not enough land for planting pangola. Suggestion; the agency should provide shortage of plant materials for planting and demonstration plot to the farmers in a near-by location.

Student's signature

Thesis Advisor's signature

26 / 05 / 08